

tigelse, mere eksport og dermed også større indtægter til samfundet.

Sådan kan man blive ved. Vi rejste også en idé om forebyggelse på hele arbejdsmiljøområdet for at skabe et bedre liv. Vi havde en række ideer om, hvordan vi kunne sikre nogle bedre vilkår for børnene, og det ved jeg også har været et stort tema, fordi regeringen har et forslag om et-årig barselorlov.

Kl. 19.25

Men det, der for os har været afgørende, er, at man ser på det som en helhed, at vi også ser på, hvad det er for nogle behov, hele familien har, hvad er det for behov, samfundet har, og ser det i en sammenhæng. Derfor mener vi, at et helt afgørende fundament for at sikre ligestillingen i børnefamilierne er, at der gives orlovsmuligheder for mændene, at der gives en pasningsgaranti, som er helt afgørende – og jeg kan også forstå, at det er noget af det, Det Konservative Folkeparti kerer sig om – at der bliver lavet en central barselsfond, som kan være med til at sikre, at mandearbejdspladserne også bidrager til de store kvindearbejdspladser, osv. osv., samtidig med at vi selvfølgelig også ville gøre en indsats omkring de socialt udsatte.

Vi har faktisk også lagt finansieringsforslag frem, og jeg ved, at det er nogle, om hvilke der ofte bliver sagt: Jamen det er de sædvanlige. Ja, det er de sædvanlige, og når vi kan kalde dem de sædvanlige, er det desværre, fordi der ikke har været et flertal endnu, som har syntes, at det var rimeligt at sørge for en fair betaling for alle samfundsgrupper.

Vi ved fra Det Økonomiske Råd, at de multinationale selskaber ikke er særlig villige til at betale skat, og det, der gør, at de bliver mere villige, er, at vi har en ordentlig og effektiv ligning. Derfor har vi også foreslået en styrkelse af Told og Skat, også for at kunne lave en bedre kulbrintebeskatning.

Kort sagt: Vores forslag, som vi har præsenteret regeringen for, er en satsning på investeringer i fremtiden, en underbygning af det fundament, Danmarks råstof udgør. Jeg formoder, at finansministeren har læst vores forslag, og det var måske også det, der var baggrunden for, at sukkerskålen og chokoladeskålen blev sat pænt foran os med henblik på at sige: Ja, vi har læst forslaget. Det er ikke helt den samme vej, vi vil. Tag nu et stykke chokolade, og så tak for i dag.

Det er korrekt, at vi vil ikke det samme, og det synes jeg er ærligt og fair. Det er derfor, der er forskellige partier og forskellige flertalskon-

stellationer. Vi vil overskrifter, der er noget af det samme. Vi vil sikre et bedre hospitalsvæsen, en bedre sundhedssektor. Vi vil sikre bedre forhold for de ældre, og vi vil sikre bedre forhold for børnefamilierne. Det tror jeg sådan set, i overskriftsform, at hele Folketinget er enige om.

Men når det er sagt, så er vi grundlæggende uenige med regeringen i regeringens prioriteringer og finansieringer, og det er selvfølgelig også derfor, vi ikke har siddet lårene af finansministeren i forhandlingerne, og at finansministeren heller ikke har haft en interesse i, at vi skulle sidde og blokere for, at der kunne laves aftale med de partier, som nu var mest enige. Sådan er Folketingets arbejde med forskellige konstellationer. Sådan var det før valget, og sådan er det naturligvis også efter valget.

Det, der så også er opgaven med sådan en forhandling, er jo netop at præsentere nogle af de forskellige holdninger, måske i et lønligt håb om, at man på et eller andet tidspunkt eller ved en eller anden fleg, måske ved argumenternes hjælp, kan forsøge at påvirke en udvikling – det skete lidt omkring uddannelsesdebatten under perioden fra finanslovens fremsættelse og så til nu – men også for at påvirke den offentlige opinion, for at vi kan sikre og arbejde for, at der bliver en anden flertalskonstellation. Sådan er det jo.

Men jeg vil gerne sige, at dér, hvor vi er grundlæggende uenige med regeringen, er både i regeringens sigte med finansloven, og så er det naturligvis også omkring finansieringen. Jeg har sagt det tidligere, og jeg vil sådan set også gerne gentage det her: Vi mener, at regeringens forslag til finanslov, det finanslovsforslag, som nu bliver vedtaget senere i aften, grundlæggende er udtryk for snæversyn og kortsigt.

Jeg vil gerne prøve at give et par eksempler på det. På hele forebyggelsesområdet, som jo er det helt afgørende for at mindske antallet af danskere, som har behov for sundhedsvæsenets tjenester, skæres der. Der skæres hårdt og brutalt på hele den forebyggende indsats omkring arbejdsmiljø. Og vi ved godt, alle ved, regeringen ved, hvilke konsekvenser det har med stigende omkostninger til sundhedssektoren. Det kan måles, og jeg er lige ved at sige, at man kan næsten lave statistikker på det.

Vi ved, at kost er et stort problem, og alligevel nedlægger regeringen Børnekostpuljen. Vi ved, at trafikken dræber, og at det er vigtigt i alle sammenhænge at sikre en optimal sikkerhed i